

ŻYCIE WANGELIA

☐ BOŻE CIAŁO, *C* Łk 9,11b-17 * 29.05.2016

Jezus opowiadał rzeszom o królestwie Bożym, a tych, którzy leczenia potrzebowali, uzdrowił. Dzień począł się chylić ku wieczorowi. Wtedy przystąpiło do Niego Dwunastu mówiąc: „Odpraw tłum; niech idą do okolicznych wsi i zagród, gdzie znajdują schronienie i żywność; bo jesteśmy tu na pustkowiu”. Lecz On rzekł do nich: „Wy dajcie im jeść”. Oni odpowiedzieli: „Mamy tylko pięć chlebów i dwie ryby; chyba że pójdziemy i nakupimy żywności dla wszystkich tych ludzi”. Było bowiem około pięciu tysięcy mężczyzn. Wtedy rzekł do swych uczniów: „Każcie im rozsiać się gromadami mniej więcej po pięćdziesięciu”. Uczynili tak i rozmieścili wszystkich. A On wziął te pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo i odmówiwszy nad nimi błogosławieństwo, połamał i dawał uczniom, by podawali ludowi. Jedli i nasycili się wszyscy, i zebrano jeszcze dwanaście koszów ułomków, które im zostały.

Chrystus zdecydował się zostać z nami pod postacią chleba i wina, dając władzę sprawowania Eucharystii kapłanom. W uroczystość Bożego Ciała wyrażamy Mu za to wdzięczność, obnosząc Go ulicami naszych miast i wsi. W czasie Mszy św. po konsekracji wymawiamy słowa: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie”. Co oznaczają te słowa? Nic innego jak śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa. Czy tylko to? Byłoby niedobrze, gdyby te słowa odnosiły się tylko do Chrystusa. Jak uczy św. Paweł, razem z Chrystusem i my umieramy, a także zmartwychwstajemy. A zatem te słowa odnoszą się także do nas. Jak mamy je rozumieć? Bardzo prosto. W czasie Mszy św. ma umierać w nas stara, grzeszna istota ludzka i rodzić się w Chrystusie nowy, odrodzony człowiek. Jest to przejście ze śmierci do życia. Oczywiście, nie zawsze to staje się zaraz, natychmiast, ale trzeba sobie to uprzytomniać w czasie Najświętszej Ofiary. Każda Msza św. daje nam niepowtarzalną szansę wewnętrznego odrodzenia, a także czerpania siły do zmagania z życiem. Święto dzisiejsze jest, z jednej strony – oddaniem czci Chrystusowi, który pozostał z nami, a z drugiej – manifestacją żywej wiary uczestników procesji. Jest też wyrazem naszej wdzięczności za siły, jakie czerpiemy z Eucharystii.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jak często odwiedzam Chrystusa w kościele? Czy w czasie każdej Mszy św. przystępuję do Komunii świętej?

Do wykonania: Przechodząc obok kościoła, nawiedzę Najświętszy Sakrament, albo przynajmniej pozdrowię Jezusa.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

30.05 (poniedziałek) Wspomnienie św. Joanny d'Arc, dziewicy

Przyszła na świat 6 stycznia 1411 r. w Domremy w Lotaryndze. Chociaż była prostą, niewykształconą, wiejską dziewczyną, odegrała w historii Francji wielką rolę. Bulla beatyfikacyjna nazywa ją i jej życie „jednym cudem”. Od 13. roku życia doznawała wielu nadprzyrodzonych wizji. Dowiedziała się z nich o krytycznej sytuacji ojczyzny i swej misji w wyzwoleniu kraju. Jako 17. Letnia dziewczyna przekonała króla Karola VII, by mogła

wyruszyć do walki z kilkutyśiecznym oddziałem francuskiego wojska. Pod sztandarem z wezwaniem „Jezus i Maryja” uwolniła Orlean (stąd określenie „Dziewica Orleańska”) oraz całą dolinę Loary. Brała też udział w wyzwaniu Paryża. W bitwie pod Compiègne w 1430 r. dostała się do niewoli Burgundów, a następnie została przekazana Anglikom. Oskarżono ją o współdziałanie z diabłem, a objawienia uznano za rodzaj opętania. Używanie stroju męskiego poczytano jej za urąganie przyzwoitości chrześcijańskiej. Skazano ją na śmierć pod zarzutem czarów i herezji. Odwołanie się od wyroku inkwizycji do papież okazało się bezskuteczne. Oddana w ręce władzy świeckiej, została spalona na stosie 30 maja 1431 r. w Rouen. Wyrok wkrótce zakwestionowano. Pod naciskiem opinii publicznej Karol VI ustanowił komisję, która przeprowadziła proces rehabilitacyjny. 7 lipca 1456 r. Rzym wydał wyrok uniewinniający. W 1909 r. Pius X dokonał jej beatyfikacji, a kanonizował ją w 1920 r. Benedykt XV.

31.05 (wtorek) Święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny

Święto upamiętniające przybycie Maryi do domu Elżbiety, która w czasie zwiastowania dowiedziała się, że jej krewna też ma zostać matką. Święto początkowo było obchodzone na Wschodzie, do liturgii całego Kościoła zostało wprowadzone w połowie XV w. Od 1969 r. uroczystość z 2 lipca została przeniesiona na 31 maja.

01.06 (środa) Wspomnienie św. Justyna, męczennika

Urodził się w Palestynie. Jego rodzice, należący do rzymskich kolonizatorów, byli poganami. Od młodości pasjonował się rozwiązywaniem problemów filozoficznych. O jego życiu zdecydował pewien starzec, który był chrześcijaninem. W wieku 33 lat Justyn przyjął chrzest. Założył w Rzymie własną szkołę, w której chciał połączyć chrześcijaństwo z paltionizmem. Wiele jego dzieł zaginęło. Te ocalałe są źródłem poznania struktury, liturgii i nauki Kościoła pierwszych wieków. Zginął śmiercią męczeńską przez ścięcie ok. 165 r., za panowania cesarza Marka Aureliusza. Należy do grona najwybitniejszych apologetów chrześcijaństwa.

03.06 (piątek) Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

Uroczystość ta została ustanowiona po objawieniu się Chrystusa świętej Małgorzacie Marii Alacoque w latach 1673-1675. W objawieniach tych Chrystus polecił, by ustanowiono święto ku czci Jego Serca w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała oraz odprawiania specjalnego nabożeństwa. Wiernym, którzy będą oddawać cześć Boskiemu Sercu, obiecał wiele łask (tzw. obietnice Serca Jezusowego). Formalnie święto, jako uroczystość liturgiczna, zostało ustanowione przez papieża Klemensa XIII w dniu 6 lutego 1765, wówczas tylko dla Królestwa Polskiego, w wyniku zgody papieża na skierowany do niego memoriał biskupów polskich. Uroczystość tę rozszerzył na cały Kościół dopiero papież Pius IX w dniu 23 sierpnia 1856. Święto Najświętszego Serca Pana Jezusa obchodzą w Polsce również kościoły tradycji starokatolickiej: Kościół Polskokatolicki, Kościół Starokatolicki Mariawitów i Katolicki Mariawitów oraz Starokatolicki.

04.06 (sobota) Wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny

W sobotę po uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa Kościół powszechny obchodzi wspomnienie obowiązkowe Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Bezpośrednią okazją do ustanowienia tego wspomnienia było poświęcenie całego rodzaju ludzkiego Niepokalanemu Sercu NMP przez papieża Piusa XII w 1942 r. Po Piusie XII, wielu papieży poświęciło świat i ludzkość Niepokalanemu Sercu Maryi, uczyniło to również duchowieństwo i wierni w niektórych krajach, m.in. w Polsce. 8 września 1946 Prymas Polski August Hlond poświęcił naszą ojczyznę na Jasnej Górze Niepokalanemu Sercu Maryi przed Obrazem Matki Bożej Częstochowskiej.

OGŁOSZENIA:

Zapraszamy gorąco na Eucharystię o 18:00. Jej wyjątkowość polegać będzie na elementach adoracyjnych, włączonych w ryt Mszy św.